

De aangeboden lunch smaakte prima en was een prima onderbreking. Nadat alles was opgeruimd konden we eerst kijken naar een film over het Dok van Jan Blanken. Daarna splitsten we ons weer in twee groepen van ongeveer gelijke grootte. Ik liep mee met *Fred van de Panne*. Die wist ons op een rustige, maar met veel kennis van zaken over dit bijzondere bouwwerk van Jan Blanken te vertellen.

Voor de uitwatering van de polders werd een kanaal

gegraven langs de noordzijde van Hellevloetsluis. Dit kanaal werd bekend als de Barakkensloot langs de Opzoomerlaan, die in de jaren zestig is gedempt. 27 augustus 1700 brengt *Menno van Coehoorn* als Ingenieur – Generaal voor de vestingwerken, een bezoek aan Hellevloetsluis.

Menno van Coehoorn.

Tussen 1798 en 1822 werd het droogdok gebouwd onder leiding van Jan Blanken. Dit bouwwerk bestaat uit twee delen. In het kieldok konden schepen voor onderhoud gevaren worden; in het timmerdok konden nieuwe schepen gebouwd worden.

Middels een schipdeur staat het kieldok in verbinding met de haven. Om de schepen in-en uit het dok te kunnen varen liet men eerst het dok vollopen; vervolgens werd de met water gevulde schipdeur leeggepompt zodat deze ging drijven.

De wanden van deze doks zijn niet recht, maar trapsgewijs als

een amfitheater opgebouwd. Zo kunnen alle delen van de kiel van het schip worden bereikt.

De schipdeur.

Moderne kunst – een stilleven!

Voor het leegpompen van het dok gebruikte Jan Blanken een stoommachine, die in het pomphuis werd geplaatst. Dit pomphuis werd helaas in 1960 afgebroken, maar gelukkig in de oorspronkelijke staat herbouwd.

Het in 1958 gesloopte pomphuis in Hellevloetsluis. – foto genomen in 1953.

Het huidige pompgebouw.

Als fundering voor het te bouwen dok gebruikte men honderden heipalen, die de vloer als het ware omlaag trekken, zodat de druk van het grondwater wordt tegengehouden.

In de jaren '80 van de negentiende eeuw is de houten schipdeur (overigens een Franse uitvinding) vervangen door een exemplaar dat bestaat uit geklonken ijzeren platen.

In 1877 werd een nieuwe Vestingwet aangenomen; deze had voor Hellevloetsluis grote gevolgen. De Bastions I en II werden verbouwd tot de Kustbatterij met 13 kanonnen. Vanuit de drie meetstations berekende men met driehoeksmetingen de snelheid

en afstand van de schepen
alvorens ze beschoten konden
worden.

Kustbatterij Hellevoetsluis

Ook werd er een kruit – en
projectielmagazijn gebouwd met
drie lokalen, waarin liefst 70.000
kilo kruit en 1500 granaathulzen
werden opgeslagen. De muren
waren een meter dik en op het
gebouw lag een dikke laag aarde.

Het kruit- en projectielmagazijn.

Ten tijde van de mobilisatie en
oorlog moesten honderden
soldaten ingekwartierd worden
en daartoe werd de bomvrije
kazerne *Haerlem* gebouwd. De
laag zand en aarde op het dak
diende als filter om het
regenwater te reinigen. Via een
ingenieus buizensysteem werd
het regenwater verzameld in
twee waterkelders.

**Een oude foto van deze kazerne
Haerlem**

Mobilisatie Frans-Duitse oorlog

**Het huidige kazernegebouw
Haerlem**

Een andere bijzonderheid in het
droogdok is het aquaduct. De
lengte ervan bedraagt 300 meter.
Vroeger werd het vol water
gehouden, als het dok droog
stond. Bluswater was dus altijd
bij de hand. Opvallend zijn de
kalkstalactieten aan het plafond